

עמ"ת 2456/04/15 - דאוד מקבל נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

05 אפריל 2015

עמ"ת 2456-04-15 מקבל(עציר) נ'
פרקליטות מחוז מרכז

לפני כב' השופט ד"ר אחיקם סטולר

דאוד מקבל

העורר

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

נוכחים:

עו"ד אבו טביק ב"כ העורר

העורר לא הובא

עו"ד מירית נוימן ב"כ המשיבה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפניי ערר על החלטתו של בית המשפט השלום בראשל"צ במ"ת 5520-03-15, מיום 26.3.2015, שבו החליט לבחון את מסוכנותו של העורר באמצעות חוות דעת מקצועית של שירות המבחן ודחה את הדיון בעניינו עד ליום 15.4.2015 והורה על מעצרו עד להחלטה אחרת. יש לשים לב כי ההוראה על מעצרו עד להחלטה אחרת ניתנה בכתב יד עם חותמת בית משפט מיום 26.3.2015, ולב"כ הצדדים לא היה העתק של התוספת לפרוטוקול. ככל שנעשה תיקון לפרוטוקול, לאחר שב"כ הצדדים עזבו את האולם, היה מקום לדאוג ולוודא שיש להם את ההחלטה המעודכנת.

כנגד העורר הוגש כתב אישום ביום 26.3.2015, שמייחס לו עבירה של ניסיון למעשה מגונה באדם שטרם מלאו לו 14 שנים, וניסיון להטרדה מינית.

המדובר במאבק בתופעת עבריינות המין במחשב כנגד קטינים וקטינות, שבמהלכו ביצעה משטרת ישראל מבצע לאיתור חשודים שיוצרים קשר מיני באינטרנט ומחוצה לו עם קטינים. במסגרת המבצע הופעלה ע"י המשטרה סוכנת משטרתית, מיה רוסה, אשר תפקידה היה לענות לחשודים שיצרו קשר טלפוני עם פניות הקטינות.

בתאריך 8.1.2015 בשעה 13:21 נרשמו שני שוטרים לצ'ט של walla, תחת זהות בדויה של ילדה בת 12 מאזור המרכז בשם ליה. לאחר התחברות בשעה 14:17 או בסמוך לכך, פנה העורר אמיר לוד לליה בצ'ט ודיבר איתה והכול כמתואר בכתב האישום. אינני רואה מקום לחזור על הדברים במסגרת החלטה זו.

במהלך השיחה בצ'ט נמסר לליה מספר טלפון של העורר, השוטרת יצרה קשר באמצעות טלפון זה וגם אז נאמרו דברים שכתובים בכתב האישום שאינני רואה מקום לחזור עליהם, שהם מהווים לכאורה עבירה.

בהתאם לדברים שמתוארים בכתב האישום, הואשם העורר בשתי עבירות: (1) ניסיון למעשה מגונה באדם שטרם מלאו לו 14 שנים, עבירה לפי סעיף 348 א בנסיבות סעיף 345(א)(3)+סעיף 350+ סעיף 25 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"). בנוסף לכך הואשם העורר בניסיון להטרדה מינית, עבירה לפי סעיפים 3(א)(6)(א)+5 א לחוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח-1998, ביחד עם סעיף 25 לחוק העונשין.

בדיון שנערך ביום 26.3.2015 דן בית משפט קמא בטענות הצדדים, לרבות בעמ"י 14-11-52640, שם שוחררו בתנאים משיבים אשר ביצעו עבירות של בעילת קטינה בת 14 ו-16 ועבירות נוספות. בית משפט קמא קבע שדינו של כל תיק להיבחן בהתאם למסוכנות העולה ממנו. בתיק המדובר, כך אליבא דבית משפט קמא, מדובר בנסיבות ובאנשים שבית המשפט התרשם כי אינם מקימים מסוכנות. לעומת זאת, בתיק דנן, סבר בית המשפט קמא שלפחות בשלב זה, בטרם התקבלה חוות דעת מקצועית בעניינו של המשיב, אין מקום לשחררו והורה על המשך דיון ביום 15.4.2015.

ב"כ העורר הפנה את תשומת ליבי לכך ששירות המבחן ביקש ארכה של 10 ימים. מעיון בתיק בית משפט קמא עולה כי ניתנה החלטה לדחות את הדיון עד ליום 22.4.2015.

בהתאם להחלטות בית המשפט העליון, ראוי להמתין לסיום הדיון במכלול כולו בערכאה הדיונית, ובתוך כך לאפשרות שחרור העורר לחלופת מאסר מבחינת התסקיר שיוגש בעניינו בטרם הגשת ערר לבית המשפט המחוזי. זאת בדומה לקביעות בית משפט עליון ביחס להגשת ערר בזכות על החלטת ביניים בהליכי מעצר. ר' למשל החלטתו של כב' השופט זילברטל בבש"פ 1544/15. כך גם מציין כב' השופט זילברטל: **"גם אם בהחלטותיו של בית משפט זה לא נשללה זכותו של נאשם להגיש ערר על 'החלטת ביניים' שניתנה אגב בירור בקשה למעצרו עד לתום ההליכים, הרי שהובעה עמדה ברורה, כי המצב הראוי והרצוי הוא שהדיון בערר על כלל הקביעות הנוגעות למעצר עד תום ההליכים, יידחה עד אשר יסתיים הדיון במכלול כולו, ובתוך כך, באפשרות שחרור הנאשם לחלופת מעצר"**.

ר' גם דיון בבש"פ 7520/14, כאמור בפני כב' השופט זילברטל, לפיו ככלל אין מקום לפנות לערכאת הערעור כל עוד סיימה הערכאה המבררת את בחינת נושא המעצר או חלופת המעצר וניתנו על ידה רק החלטות שהן בגדר החלטות ביניים, אלא במקרים חריגים ומיוחדים. איני סבור כי מקרה זה הוא מקרה חריג ומיוחד. ר' החלטתו של השופט עמית בבש"פ 478/12 מיום 23.1.2012.

התוצאה היא שלא ראיתי מקום להיעתר לערר, יש להמתין להחלטתו של בית משפט קמא.

הערר נדחה.

ניתנה והודעה היום ט"ז ניסן תשע"ה, 05/04/2015 במעמד הנוכחים.

ד"ר אחיקם סטולר , שופט